

end i nogen anden Kommune, og af alle andre Kommuner, saavidt mig bekendt, er der vist næppe nogen, uden at den skyder til. Vil den ikke, kunde en Lov hjælpe i saa Henseende. Men jeg siger, i Almindelighed taget var det ønskeligt, om der kunde gaas over fra de mange Ord om at hjælpe der til Handling, og da er det værdt at tænke paa Noget, som virkelig er økonomiske Reforme, der kunne baite. Men jeg nævner det kun til høiere Bedkommendes Overveelse. Min Stilling her i Thinget kan jo ikke hverken forpligte eller berettige mig til Andet. Hvad iøvrigt Forslaget angaar, kan jeg ikke forstaa rettere, end at der er en Del Vanskeligheder for de forligsøgende Parter ved at naae gennem denne Finantsloov, medmindre de da ville overse adskillige provisoriske Bevillinger. Der er nu f. Ex. 2det Bidrag til Kjøb af Bygninger i Stormgade 416,000 Kr. Det første Bidrag er taget ved den provisoriske Finantsloov, som kommer til at foreligge senere for os nu en af de første Dage. Bevilger man disse 416,000 til den nuværende Regjering, har man jo godkjendt Ministeriets Provisorium i det Stykke. Ligeledes den polytekniske Anstalt, andet Bidrag 459,000 Kr. Det er paabegyndt provisorisk i den af mig nævnte provisoriske Lov. Atter vil det Samme da blive Tilfældet. De have noget, de kalde Positionsskyts til 1,330,000 Kr. Der siges fornøstignis ikke Noget i Anmærkningerne om, at de skulle bruges til Garderhøifortet eller til de andre Forter, men det vil da være temmelig sandsynligt. Det forekommer mig, at man ikke er i Stand til at bevilge dem uden med det Samme at anerkjende de ministerielle Forter, og jeg troede nu forøvrigt, at dem vilde man hverken direkte eller indirekte anerkjende. Saaledes gaar det med adskillige af disse Ting. Men jeg skal slutte med at indrømme, at naar man vil Maalet, maa man vel ogsaa ville Midlerne, og naar Maalet er at bringe os ind i regelmæssige Tilstande ogsaa med denne Regjering, da bliver det Andet mere underordnet. Her er det Punkt som sagt, hvor jeg og maaste saa Andre afsige fra det høie Folkething. Men det udelukker ikke, at vi arbeide sammen paa væsentlige Punkter af det, der forelægges. Jeg erkjender, at det for Thinget kan være fuldstændig ligegyldigt efter den Stemning, der er kommen tilstede, om vi ere NoGLE der fastholde, hvad vi før have sagt og stemt for: Forslag, Resolutioner o. s. v., i de tre foregaaende Aar med Hensyn til Opfattelsen af dette nuværende Ministerium. Vi se fremdeles ikke, at Ministeriet ved de tre Aars Behandling af vor Grundlov og

det danske Folk har noget som helst Krav paa vor Smødelommen.

Folketings-Redeborg: Sa, det er selvfølgelig ikke min Hensigt at udtale mig i Anledning af de Bemærkninger, der kom fra det ærede Medlem. Jeg er blot nødt til for et enkelt Punkts Vedkommende at berigtige en Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem overfor det Parti, hvortil jeg hører, og paa hvis Begne jeg fører Ordet. Det ærede Medlem udtalte nemlig, at i Fjor sigtede Folkethingets Behandling af Finantsloven ikke paa at give dette Ministerium en Finantsloov, at Spørgsmaalet i Fjor med Hensyn til Behandlingen af Finantsloven stod paa, om Ministeriet til den Tid var fjernet eller ikke. Altsaa, Betingelsen var stillet saaledes fra vor Side, at den Politik, vi førte, skulde — efter det ærede Medlems Udtalelse — være den: Ingen Finantsloov til dette Ministerium, den samme, som han gav Udtryk ved sine Udtalelser. Jeg er forpligtet til paa Partiets Begne at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han i saa Henseende befinder sig i Bilsfarelse; det er en Sukommelsesfeil fra hans Side. Tværtimod, i Fjor blev ingenfinde og af Ingen og allermindst af mig som Ordfører Ministeriets Fjernelse stillet som Betingelse for Vedtagelsen af Finantsloven, ingenfinde, ligesom vi endnu mindre paa noget Punkt have vedkjendt os, tværtimod, bestemt protesteret mod, at den Behandling eller Forhandling, der fandt Sted i Fjor af Finantsloven, var en Skinforhandling, med andre Ord, at det var en Forhandling af Finantsloven eller en Behandling af Finantsloven, der sigtede til at give en Lov, om hvilken vi vidste, at den ikke kunde komme ud under dette Ministerium. Jeg veed meget godt, at det fra Ministeriets Venner her i Salen og fra den ministerielle Presse gjentagne Gange blev sagt, hvad det ærede Medlem nu maaste tænke sig eller antyde, men det er fra vor Side og ganske særlig fra mig som Ordfører meget bestemt hævdet, at den Forhandling, vi førte i Fjor, var en saglig, rent saglig Forhandling, ikke blot ikke nogen Skinforhandling, ikke blot ikke nogen Forhandling, til hvilken der stilledes urimelige Betingelser, om hvilke vi vidste, at de ikke kunde gennemføres, men særlig at Spørgsmaalet om Ministeriets Fjernelse ikke blev fremsat, og jeg skal for yderligere at bekræfte dette, tillade mig at minde ærede Medlemmer om en Udtalelse, en offentlig Udtalelse, som den samlede Opposition fremkom med i Anledning af de nye Valg; thi dermed antager jeg, at det hele Spørgsmaal